

Nr. 15 stillede Forslag og det, der under Nr. 14 er stillet af Udvalget, navnlig i Betragtning af, at Sagtretten nu ikke mere er en Ret, der saa at sige kun tilhører enkelte Mænd, men at den ved Selveiendoms Udbredelse er bleven en mere almindelig Eiendom. Jeg skal for mit Vedkommende erklære mig tilfreds med Udvalgets Forslag under Nr. 14, der i Grunden har ganske den samme Tanke, som jeg havde, og som Følge deraf skal jeg ogsaa tage Wændingsforslaget under Nr. 15 tilbage til Fordel for det af Udvalget under Nr. 14 stillede Forslag.

Da Sagen optog det saaledes tilbagetagne Forslag under Nr. 15, bortfaldt det.

Indenrigsministeren: Wændingsforslaget under Nr. 17 staar i en vis Forbindelse med Forslaget under Nr. 4. Jeg kan selvfølgelig heller ikke have Noget at indvende mod dette Forslag, men jeg skal ganske overlade til det ærede Thing, om det vil vedtage det eller ikke. Jeg finder det naturligvis nyttigt, at det vedtages, men jeg kan paa den anden Side heller ikke ønske, at et Forslag som dette skal blive til Lov, naar det maatte have den større Del af Befolkningen imod sig. Efter den Afstemning, der maatte finde Sted herom, antager jeg, at Underwændingsforslagene af det ærede Medlem for Vestsø Amtss 6te Valgkreds (Naben) ville blive at rette. — Der er under Nr. 18 stillet et Forslag af mig, om hvilket jeg tillader mig at bringe i de ærede Medlemmers Grindring, at det af den ærede Ordfører for Udvalget er udtalt, at det er tiltraadt af Udvalget. Det gaar ud paa at indtage enkelte Sagle, som have nogen Sagtinteresse, og navnlig ikke saa ganske liden Sagtinteresse paa Steder, hvor Sagtgjenstande ellers ere sparsomme, fra Fredning paa en saadan Maade, at det overhovedet dog bliver muligt at skyde dem her i Landet. — Forslaget under Nr. 19 er et af de Forslag, med Hensyn til hvilke det ærede Thing ikke kan skjule for sig; — i alt Fald sagde jeg det ved 2den Behandling — at det utvivlsomt vil give Anledning til Wændingsforskjel mellem begge Thingene, idet man

i det andet Thing har holdt stærkt paa disse Undtagelser, som man her ikke vil gaa ind paa. Jeg tillod mig ved 2den Behandling at sige, at det efter min Tølelse var at gaa den private Mands Frihed temmelig nær, naar man i Interesse af Fredningsbestemmelser vilde forhindre ham fra i hans Hus, Have eller Gaardsplads at skaffe sig af med et eller andet skadeligt eller ubehageligt, generende Dyr. De ærede Medlemmer, som have stillet dette Forslag under Nr. 19, ere paa en vis Maade gaaede en Slags Mellemvei, idet de nemlig have undtaget Raadhyr, Hærer og Grævlinge, men derimod have beholdt den Del deraf, som efter min Mening vil genere den Iffe-Sagtberettigede mest, nemlig at han ikke er istand til i sit Hus, Have eller Gaardsplads at skaffe sig Fred for Dyr, der, om de end kunne være gavnlige i andre Henseender, dog idetmindste paa disse Steder ere skadelige for de Interesser, han sætter Pris paa. Jeg er derfor ikke istand til at anbefale det ærede Thing at vedtage Wændingsforslaget under Nr. 19. — Jeg kommer nu til de Forslag, der have vaakt saa megen Bevægelse og Strid mellem Juristerne, nemlig de, der ere stillede til § 19, og som gaa ud paa at tilbageføre den private Paatale for de Sager, som, efter hvad de ærede Herrer have udtrykt sig, skulle siges at være Indgrib i rene private Rettigheder. Det ærede Medlem for Svendborg Amtss 6te Valgkreds (Sager) undrede sig over, at Regeringen med saa stor Lethed var gaaet ind paa at modtage den offentlige Paatale ogsaa for de Tilfælde, hvor der hidtil havde været privat Paatale. Det ærede Medlem tager fejl, naar han tror, at dette skete uden Betænkelse, og jeg tillod mig ogsaa ved 2den Behandling at fremhæve disse Betænkigheder, der navnlig hindre Muligheden af Bevis for, at en Forseelse er begaaet, og jeg har søgt at give disse Betænkigheder et Udtryk, idet jeg har stillet Forslag under Nr. 21. Men hvad iøvrigt dette Spørgsmaal om offentlig Paatale angaar, da er det min Overbevisning, at den bør finde Sted, og jeg kan ikke andet end anbefale det ærede Thing at blive staaende ved den Beslutning, som herom